

MANIFEST VAN DE RUIJITE

pleidooi voor een radicaal ander cultuurbeleid

Een jonge generatie **trappelt van ongeduld** om te laten zien wat ze kunnen. Ze hebben een enthousiaste achterban. Trekken met gemak honderden tot duizenden fans naar verlaten terreinen, onmogelijke plekken onder bruggen, geven juweeltjes van voorstellingen op avondse verlaten fabrieksterreinen en in kantoorgebouwen. Ze hebben geen podium in een gesubsidieerde 'cultuurfabriek', een gelikt theaterpaleis, of vergunning voor een gig op het marktplein.

Het is de generatie die niet protesteert, klaagt, zeurt en uit is op een jarenlange subsidie. Zij wil **gewoon ruimte**, een loods, een lege plek, een vergunning, een overheid die samen het experiment aangaat.

Steeds meer raakt de samenleving er van overtuigd dat de nieuwe vraagstukken op het terrein van milieu, economie en samen leven in een breed culturele samenleving om nieuwe oplossingen vraagt.

Dit is GEEN beleidsnota, ook geen vrucht van lang en breed overleg. Daar is de nieuwe generatie niet zo goed in. Gaat liever direct aan de slag.

Wat willen wij?

Geef ons **lege plekken** waar wij nieuwe cultuur kunnen laten groeien. In dit manifest gaat het om veelal kleinschalig ontluikende (experimentele) uitingen van creativiteit en cultuur.

Laat 'oude' vervallen gebouwen (langer) staan. Breng een basaal veiligheidsniveau aan, stel een helder gebruiksregiem op en bewaak die strak. Maak het terrein '**betreden op eigen risico**'.

Geef vergunningen sneller af. Geef een cultuurorganisator een jaarvergunning als hij aan de eisen voldoet. Of geef een vergunning op een lokatie. Of een type event, ongeacht wie het met die vergunning organiseert.

Vraag geen geld voor een vergunning voor kleinschalige of experimentele initiatieven, maar **geef wat geld toe**.

We accepteren dat het (beetje) geld moet komen van de huidige vaste subsidie-afnemers. **Bezuinig niet** op het totaal van culturele subsidies.

Geef ruimte om te falen. Geen vernieuwing zonder experiment, zonder de kans op falen. Beloon lef, moed en initiatief. De markt beloont het succes.

Verleg de meeste subsidies van structureel naar tijdelijk, van geïndexeerd naar afbouwend. Wij denken dat structurele subsidie lui maakt en instituties creëert met een eigen 'intern' belang.

Wijs vergunningenluwe zones aan. Maak afspraken met de bespelers en de buurtbewoners. Geef ruimere normstelling voor geluid, veiligheid, publiksaantallen. Maar wij accepteren dat de grenzen strikt worden bewaakt. Alleen dan kan er vertrouwen bij de bevolking ontstaan dat ook hun belangen worden gerespecteerd.

Arnhem moet de geestelijke ruimte krijgen die Berlijn tot magneet voor jong en creatief Europa maakt. Een stad anno nu legt geen meningen op, geeft haar inwoners ruimte om zich (cultureel) te uiten. We willen een overheid die zich realiseert dat haar rol bescheiden is. Geen stempel drukt op een door haar gewenste cultuurrichting. Een eerlijke overheid die met open vizier met ons praat. Die naast de burgers staat en er niet tegenover.

Een gemeente stimuleert de aanleg van een online communicatie infrastructuur zodat creatieve contacten kunnen worden versneld, contact met alle relevante partijen buiten de geijkte kanalen om, kan worden gelegd en onderhouden.

Een overheid die een actieve bevolking wenst, besteedt naast aandacht aan de zwaksten van de klas, ook aandacht aan de koplopers; geeft voorrang aan initiatieven op klachten. Durft afhankelijkheidsgedrag van mensen en instituten te doorbreken en bevordert het varen op eigen kracht.

De lezer van het manifest die achter de opstellers een politieke richting of ambitie zoeken, hebben het niet begrepen. Partijen die hun stellingen en maatschappijprincipes in dit manifest terugzien, mogen het in vrijheid als zodanig duiden.

Dit manifest is geen product van een oeverloze discussies in met TL-verlichte vergaderzalen. Het is geen eindproduct, maar een vertrekpunt waar iedereen zijn eigen draai aan kan geven. Maar weet dat hoe iedereen het ook gaat verwoorden, de onderliggende trends er niet anders door zullen worden. Het roer moet om. Omdat de tijd er rijp voor is en een nieuwe generatie een andere samenleving wil.